

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/447/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112218623
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112218623.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, štátny občan SR, právne zastúpeného JUDr. Stanislavom Záhumenským, advokátom, so sídlom O. F. XXXX, O., proti odporcom: v rade 1/ U. L., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, štátna občianka SR, v 2/ rade J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX/XX, F., štátny občan SR, odporcovia v rade 1/, 2/ právne zastúpení JUDr. Martou Wertlenovou, advokátkou, so sídlom J. XXXX/ XB, B., o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 25C/110/2012-207 zo dňa 29.04.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcom v rade 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa o určenie, že kúpna zmluva č. V 256/12, ktorou odporkyňa v 1/ rade odpredala odporcovi v 2/ rade byt č. 7, nachádzajúci sa na 2. poschodí v bytovom dome č. XXXX, podiel priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu 3811/397383, postaveného na CKN parcele 1774/29, kat. územie F. X. H., zapísaný na LV č. XXXX Katastrálnym úradom Žilina, Správa katastra Kysucké Nové Mesto, je neplatná. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom v rade 1/, 2/ k rukám právnej zástupkyne odporcov v rade 1/, 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 489,30 eur, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd vec posúdil v zmysle ust. § 40a, § 145 ods. 1, 2, § 41a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Za zásadnú otázku súd považoval skutočnosť, či navrhovateľ spolu s odporkyňou v rade 1/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/1, čo navrhovateľ mal v konaní preukázať, alebo či odporkyňa v rade 1/ je samostatne výlučná vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/1 tak, ako znie zápis. Navrhovateľ v podanom návrhu vychádzal z predpokladu, že navrhovateľ a odporkyňa v rade 1/ zmluvou o prevode bytu zo dňa 30.03.2005 odkladovanou Správou katastra v Kysuckom Novom Meste dňa 02.05.2005 pod V 355/2005 nadobudli predmetný byt do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v podiele 1/1. Z predložených listín mal súd preukázané, že dňa 30.03.2005 bola uzatvorená tzv. „zmluva o prevode vlastníctva bytu“, kde prevodcom bytu bol E. F. a nadobúdateľom U. L., odporkyňa v rade 1/. Na základe tejto zmluvy bola odporkyňa v 1/ rade zapísaná na Správe katastra v Kysuckom Novom Meste za výlučnú vlastníčku predmetného bytu. Nadobúdateľka a odporkyňa v rade 1/ bola vydatá za navrhovateľa, predmetný byt nadobúdala za trvania manželstva s

navrhovateľom, ktorý v rozpore s uvedeným skutkovým stavom nebol účastníkom predmetnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu (hoci sám vybavoval spísanie predmetnej zmluvy vo vyššie opísanej podobe). Vlastníčkou predmetného bytu sa odporkyňa v rade 1/ stala za okolností, kedy jej otec mal vážne zdravotné problémy a z dôvodu viacerých infarktov mal byť aj bol po podpísaní predmetnej zmluvy umiestnený v Domove sociálnych služieb v Kysuckom Novom Meste, nakoľko nikto z jeho najbližších príbuzných nebol schopný vzhľadom na jeho zdravotný stav sa oňho postarať. Predmetná zmluva sa javí ako kúpnopredajná zmluva, v zmysle ktorej mala byť vyplatená kúpna cena 20.000,- Sk, ktorá suma mala byť vyplatená z finančných prostriedkov patriacich do BSM navrhovateľa a odporkyne v 1/ rade. Predmetné skutočnosti svojou svedeckou výpoveďou potvrdzuje svedkyňa H. L., sestra navrhovateľa. Okrem vyhlásenia v článku 6 zmluvy neexistuje žiaden doklad o tom, že by navrhovateľ a odporkyňa v rade 1/ disponovali sumou 20.000,- Sk a že by uvedenú sumu k rukám otca odporkyne v rade 1/ vyplatili. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že odporkyňa v rade 1/ je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu s príslušenstvom, t. j. že účastníci zmluvy previedli vlastníctvo k bytu a príslušenstva formou daru len na odporkyňu v rade 1/. Tento skutkový stav preukazuje logické tvrdenie odporkyne v rade 1/, podľa ktorej úmyslom prevodcu E. F. bolo previesť vlastníctvo k bytu len na odporkyňu v rade 1/, čoho dôkazom je samotná zmluva, kde účastníkmi zmluvy sú len prevodca a nadobúdateľka, t. j. odporkyňa. Uvedením článkov 5 a 6 zmluvy malo byť obídanie predpisov tak, aby prevodca E. F. bol v Domove sociálnych služieb v Kysuckom Novom Meste ubytovaný za čo najnižšie poplatky. Vo veci boli vypočutí svedkovia U. F., matka odporkyne, S. V., suseda nebohého E. F. a J. F., brat odporkyne. Predmetní svedkovia svojimi svedeckými výpoveďami dosvedčili, že predmetný byt bol do vlastníctva odporkyne prevedený bezodplatne - darom, čím preukázali, že nebohý E. F. mal záujem previesť predmetný byt len na odporkyňu, a to bezodplatne darom. Predmetná zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 30.03.2005 je darovacou zmluvou, pretože zmluva o prevode vlastníctva bytu obsahuje náležitosti darovacej zmluvy a zároveň vyjadruje vôľu konajúcich osôb potvrdenú osobami svedkov (previesť byt z otca na dcéru bezodplatne vo forme daru). Posúdenie obsahu tejto zmluvy ako darovacej zmluvy má za následok výlučné vlastníctvo odporkyne 1/.

Pokiaľ právny zástupca poukazoval, že účastníci zmluvy mali záujem predmetnou zmluvou z 30.03.2005 obísť zákon a že z uvedeného dôvodu s odkazom na § 39 Občianskeho zákonníka je predmetná zmluva neplatná, súd nemal preukázané, že by predmetná zmluva o prevode bytu obsahom alebo účelom odporovala zákonu alebo ho obchádzala, alebo že by sa priečila dobrým mravom. S poukazom na uvedené súd nepovažoval predmetnú zmluvu za neplatnú. Aj keby súd však pripustil možnosť pravdivosti tvrdenia právneho zástupcu navrhovateľa, že predmetná darovacia zmluva je absolútne neplatná z akéhokoľvek dôvodu, v prípade absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy by vec pripadla do dedičstva po nebohom E. F.. Uvedený postup však nerieši právny záujem sledovaný navrhovateľom v návrhu.

Celé konanie vyvolané navrhovateľom o neplatnosť právneho úkonu sleduje ochranu vlastníckeho práva navrhovateľa, ktorý sa cíti byť bezpodielovým spoluvlastníkom predmetného bytu s príslušenstvom. Zastáva názor, že na základe zmluvy zo dňa 30.03.2005 sa stal bezpodielovým spoluvlastníkom predmetného bytu. Petit návrhu sleduje vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, a to neplatnosti kúpnej zmluvy č. V 256/2012, ktorou odporkyňa v 1/ rade odpredala odporcovi v 2/ rade byt, ktorý je predmetom konania. Pokiaľ súd by aj rozhodol v zmysle petitu návrhu navrhovateľa, rozhodnutím vo veci samej v zmysle petitu návrhu navrhovateľa by sa na právnom postavení navrhovateľa a odporkyne v rade 1/ aj tak nič nezmenilo. Rozhodnutím súdu by sa nedosiahol účel sledovaný navrhovateľom, aby predmetný byt bol zaradený do masy BSM účastníkov konania. Odporkyňa v rade 1/ by bola na Správe katastra naďalej po rozhodnutí súdu v zmysle petitu návrhu zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetného bytu s príslušenstvom v podiele 1/1. Následne by opäť mohla disponovať s predmetnou nehnuteľnosťou nezávisle na vôli navrhovateľa. Vychádzajúc z vyššie uvedeného konštatovania súdu navrhovateľ v konkrétnom prípade nemôže mať ani naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti právneho úkonu špecifikovaného v petite návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal úspešným odporcom v rade 1/, 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 489,30 eur podrobne špecifikované v odôvodnení prvostupňového rozsudku.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Má za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Procesný súd už druhýkrát zamietol návrh navrhovateľa s odôvodnením, že navrhovateľ na takomto vyslovení neplatnosti právneho úkonu, ako ho špecifikoval v návrhu zo dňa 25.05.2012, nemôže mať naliehavý právny záujem. Zároveň uviedol, že predmetná zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 30.03.2005 je darovacou zmluvou, pretože zmluva o prevode obsahuje náležitosti darovacej zmluvy. Poukázal, že posúdenie obsahu tejto zmluvy ako darovacej má za následok výlučne vlastníctvo odporkyne v rade 1/. Odvolací súd pritom v zrušujúcom uznesení zo dňa 27.02.2014, okrem iného, uviedol, že vyriešenie otázky neplatnosti zmluvy je pre navrhovateľa právne významné, keďže v tomto prípade by nehnuteľnosť mohla byť zaradená do BSM manželov. Uviedol, že je daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Zároveň uviedol, že úlohou procesného súdu je posúdiť, či nenastala situácia predpokladaná ust. § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Procesný súd sa týmto právnym názorom odvolacieho súdu neriadil. Pokiaľ procesný súd uviedol, že považuje zmluvu o prevode vlastníctva bytu zo dňa 30.03.2005 za darovaciu zmluvu, potom mal vyhodnotiť, či táto darovacia zmluva nie je v rozpore s právnymi predpismi. V odôvodnení na č. I. 7 rozsudku procesný súd uvádza, že uvedeným čl. 5 a 6 zmluvy malo byť obídene predpisov tak, aby bol prevodca E. F. v domove sociálnych služieb ubytovaný za čo najnižšie poplatky. Na pojednávaní 13.03.2013 uviedla odporkyňa, že keby došlo k uzavretiu darovacej zmluvy medzi odporkyňou a jej otcom, musel by doplatiť finančný rozdiel medzi skutočnými nákladmi a výškami platieb. Pokiaľ právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníka a aj sú splnené všetky jeho náležitosti. Pokiaľ má platiť zastieraný právny úkon, musí zodpovedať vôli subjektov a spĺňať náležitosti požadované zákonom pre jeho platnosť. Pokiaľ by bol sám zastieraný právny úkon nedovolený, priečil by sa zákonu, bol by tiež neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania uskutočneného procesným súdom, najmä výsluchom odporkyne, bolo preukázané, že darovacia zmluva, pokiaľ by aj vznikla, je v rozpore so zákonom, a to pre rozpor so zákonom č. 448/2008 Z. z. o poskytovaní sociálnych služieb. Z tohto dôvodu nebola odporkyňa oprávnená samostatne s nehnuteľnosťou disponovať. V zmysle § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatnosti takéhoto právneho úkonu (simulovaného) sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý. Dôkazné bremeno v takomto prípade zaťažuje druhého účastníka právneho úkonu, ktorý musí preukázať, že chránený účastník (navrhovateľ) mal a mohol vedieť o simulovaní právneho úkonu. Navrhovateľ považoval uzatvorený zmluvný vzťah - zmluvu o prevode vlastníctva za kúpnu zmluvu, ktorou nadobudli spolu s odporkyňou v 1/ rade do BSM predmetný byt. Z tohto dôvodu nepodal návrh na určenie neplatnosti zmluvy V 355/2005, lebo ju považoval za kúpnu zmluvu, nie za simulovaný právny úkon. Odporca poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku procesného súdu zo dňa 12.06.2013, kde na strane 7 procesný súd uvádza, že zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 30.03.2005 neobsahuje náležitosti darovacej zmluvy. Takáto vôľa účastníkov zmluvy nie je v zmluve ani obsiahnutá. V tejto časti je odôvodnenie procesného súdu nepreskúmateľné. Navrhovateľ s odporcom v rade 1/ nadobudli predmetný byt od otca odporcu 1/ na základe kúpnej zmluvy V 355/2005. Kúpna zmluva bola uzatvorená až po uzavretí manželstva medzi navrhovateľom a odporcom v 1/ rade, ktoré manželstvo bolo uzavreté 08.05.1993. V období uzatvorenia tejto kúpnej zmluvy účastníci konania žili v spoločnej domácnosti, spoločne hospodárili s finančnými prostriedkami. Samotný právny zástupca odporcov na pojednávaní dňa 13.03.2013 uviedol, že odporca v 1/ rade nemal k dispozícii finančnú hotovosť vo výške 20.000,- Sk, ktoré by boli jeho súkromným vlastníctvom mimo majetku BSM. V kúpnej zmluve je výslovne uvedené, že kúpna cena bola vyplatená. Ak je účastníkom zmluvy o prevode nehnuteľnosti len jeden z manželov, bude do katastra nehnuteľností zapísaný len on. Druhý manžel, aj keď nebol účastníkom zmluvy, stane sa bezpodielovým spoluvlastníkom nadobudnutej nehnuteľnosti. V prípade rozporu medzi právnym stavom evidovaným v katastri a stavom skutočným, musí súd vychádzať zo skutočného stavu. Poukazuje na ust. § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za bežné veci sa v majetkových vzťahoch medzi manželmi podľa ustálenej judikatúry nepovažuje predaj a kúpa nehnuteľností. Ďalej poukazuje na ust. § 40a Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie ponecháva na úvahu subjektu (druhého z manželov) dotknutého právneho úkonu, či sa chce neplatnosti právneho úkonu dovoliť alebo nie. V danom prípade sa navrhovateľ nedovolal neplatnosti uvedeného právneho úkonu z dôvodu, že súhlasil s nadobudnutím bytu do BSM účastníkovi. Súd je viazaný návrhom účastníka konania - navrhovateľa. Predmetom návrhu na začatie konania bol návrh navrhovateľa na určenie relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy V 256/2012, teda kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcom v rade 1/ a odporcom v rade 2/. Odporcovi 1/ bol známy fakt, že navrhovateľ podá návrh na rozvod manželstva z dôvodu, aby ku dňu zániku BSM predmetný byt nebol zahrnutý do masy BSM. Snažila sa vyvieť tento byt z BSM. Navrhovateľ bol preto nútený podať návrh na určenie relatívnej neplatnosti citovanej kúpnej zmluvy z dôvodu, že nesúhlasil s uzatvorením takéhoto právneho úkonu. Predaj spoločnej nehnuteľnej

veci nie je bežnou vecou, ktorú môže v zmysle § 145 OZ vybavovať každý z manželov. Preto ak jeden z manželov uzavrie kúpnu zmluvu o predaji nehnuteľnosti bez súhlasu druhého manžela, je takýto právny úkon považovaný za platný len do času, keď druhý manžel sa jeho neplatnosti dovoľá. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 143 OZ. Ak bol účastníkom zmluvy V 355/2005 len odporca v rade 1/, v zmysle tohto ustanovenia, ako aj rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, byt patrí do BSM. Rozhodným okamihom pre posúdenie rozsahu majetku patriaceho do BSM je deň, v ktorom došlo k zániku BSM. Rozsudkom OS Žilina 21P 110/2012 zo dňa 08.11.2012 bolo manželstvo navrhovateľa a odporcu v rade 1/ rozvedené. Pokiaľ by navrhovateľ nepodal návrh na vyslovenie relatívnej neplatnosti už citovanej kúpnej zmluvy, predmetný byt ku dňu zániku BSM by sa už nenachádzal v mase BSM. Ak súd návrhu na určenie relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy V 256/2012 vyhovie, byt bude patriť do BSM ku dňu zániku BSM. V konaní o vypořádanie BSM procesný súd už bude viazaný kladným rozhodnutím v tomto konaní. Pokiaľ by aj teoreticky odporca v 1/ rade opätovne previedol byt na tretiu osobu po zániku BSM v rozpore s ust. § 145 OZ, na takúto dispozíciu s týmto majetkom by sa neprihliadalo. Z týchto dôvodov navrhovateľ preukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy V 256/2012. Navrhovateľ sa odvoláva aj proti výroku o trovách konania s tým, že navrhuje, aby odporcovia v 1/ a v 2/ rade boli povinní uhradiť navrhovateľovi trovy konania. Z uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že návrhu vyhovie a odporcov v 1/ a v 2/ rade zaviazže zaplatiť náhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania navrhovateľovi.

Odporcovia v 1/ a v 2/ rade sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p.

Prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolacie námietky navrhovateľa sú nedôvodné.

Nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou navrhovateľa, že prvostupňový súd sa odchyľil od vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu.

Odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal predovšetkým na nutnosť vyriešenia prejudiciálnej otázky, od ktorej sa bude odvíjať rozhodnutie veci, a to aj vrátane vyhodnotenia naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy č. V 256/2012 uzatvorenej medzi odporkyňou v 1/ rade a odporcom v 2/ rade. Prejudiciálnou otázkou, ktorá musela byť nevyhnutne vyriešená pre rozhodnutie veci, je, či na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.2005 zavkladovanej pod č. V 355/2005, uzatvorenej medzi predajcom E. F. a nadobúdateľom U. L. došlo k nadobudnutiu predmetného bytu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda navrhovateľa a odporkyne v 1/ rade.

Okresný súd sa vyhodnotením tejto prejudiciálnej otázky dôsledne zaoberal, pričom jeho právny záver, že nedošlo k nadobudnutiu predmetného bytu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa opiera o rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové a právne závery.

Z vykonaných priamych, ako aj nepriamych dôkazov, správne vyhodnotených prvostupňovým súdom, vyplynul právny záver, že predmetná zmluva predstavuje zastretý (simulovaný) právny úkon, keď vôľou účastníkov bolo uzatvoriť darovaciu zmluvu, kde simulácia sama o sebe nie je protiprávna, pričom platnosť disimulovaného právneho úkonu je potrebné posudzovať samostatne a v prípade, že spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, je treba ho uznať za platný. Platí to, čo účastníci skutočne chceli (čo zodpovedá ich vôli), čo zakrývali (disimulovali), nie to, čo nechceli a predstierali (simulovali). V danom prípade bola simulácia zistená na stane obidvoch účastníkov zmluvy, ako E. F., tak aj odporkyne v 1/ rade. Predmetná kúpna zmluva tak predstavuje simulovaný právny úkon (bola ňou zastieraná

darovacia zmluva) a pre nedostatok vážnosti vôle je neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ sa navrhovateľ dovoľáva ochrany v zmysle ust. § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď „neplatnosti takéhoto právneho úkonu (simulovaného) sa nemožno dovoľávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý“ a za takéhoto účastníka považuje seba, takáto ochrana sa na neho nevzťahuje. Aplikácie citovaného ustanovenia sa môže dovoľávať iba účastník zmluvy a tým navrhovateľ nebol.

Z dôvodu, že kúpna zmluva uzatvorená medzi E. F. a odporkyňou v 1/ rade V 355/2005 je absolútne neplatná, nemohol sa navrhovateľ na základe tejto zmluvy stať bezpodielovým spoluvlastníkom bytu.

Odvolačný súd sa nestotožňuje s vyriešením otázky platnosti disimulovaného úkonu, t. j. darovacej zmluvy medzi E. F. a odporkyňou v 1/ rade prvostupňovým súdom, keď v tomto smere dáva za pravdu odvolateľovi, že odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k riešeniu tejto otázky nezodpovedá kritériám v zmysle § 157 ods.2 O. s. p. Okresný súd sa nezaoberal dôsledne vyhodnotením obsahových a formálnych náležitostí darovacej zmluvy a právny záver o tejto otázke je predčasný. Napriek uvedenému má krajský súd zato, že vyriešenie tejto (prejudiciálnej) otázky nemá pre postavenie navrhovateľa a jeho naliehavý právny záujem význam. Ak sa totiž navrhovateľ nestal bezpodielovým spoluvlastníkom bytu, je pre jeho právne postavenie irelevantné, či sa odporkyňa stala výlučnou vlastníčkou bytu, alebo byt patrí do dedičstva po neb. E. F..

Časťou odvolacích námietok sa navrhovateľ snaží spochybniť platnosť zmluvy uzatvorenej medzi E. F. a odporkyňou v 1/ rade z dôvodu absolútnej neplatnosti v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona, resp. pre rozpor so zákonom č. 448/2008 Z. z. o poskytovaní sociálnych služieb (vychádzajúc z tvrdení odporkyne v 1/ rade a svedkov, že dôvodom simulácie zmluvy bolo, aby E. F. nemusel uhrádzať platby sociálnemu zariadeniu). Hoci úvahy navrhovateľa v tomto smere sú logické, závery navrhovateľa o riešení tejto otázky nie sú však rovnako ako v prípade predchádzajúcej námietky prospešné pre jeho postavenie v spore. Súd je povinný z úradnej povinnosti prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov, zároveň je súd povinný pri riešení otázky neplatnosti zmluvy riešiť aj naliehavý právny záujem navrhovateľa na takomto určení. Hoci platnosť kúpnej zmluvy V 355/2005 sa rieši iba prejudiciálne, pokiaľ by sa potvrdilo tvrdenie navrhovateľa o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy V 355/2005, malo by to za následok, že odporkyňa v 1/ rade a potom ani navrhovateľ sa nestali vlastníckmi (spoluvlastníkmi) predmetného bytu. To by síce malo za následok aj absolútnu neplatnosť zmluvy, ktorá je predmetom konania, zároveň však takýto záver o absolútnej neplatnosti zmluvy V 355/2005 by viedol k jednoznačnému záveru o nedostatku naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na určení neplatnosti, ktorá je predmetom konania, keďže by nijakým spôsobom neovplyvnila jeho právne postavenie.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd bližšie vyriešením uvedených odvolacích námietok nezaoberal, nakoľko ich dôvodnosť by nezlepšila právne postavenie navrhovateľa .

Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s vyriešením prejudiciálnej otázky prvostupňovým súdom, a to, že navrhovateľ sa nestal na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi E. F. a odporkyňou v 1/ rade zavkladovanej pod V 355/2005 bezpodielovým spoluvlastníkom bytu č. 7, nachádzajúcim sa na 2. poschodí v bytovom dome č. XXXX v F. X. H., ako aj bližšie špecifikovaného podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach, predmetný byt s príslušenstvom nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľa a odporkyne v 1/ rade.

Z uvedeného dôvodu navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na vyriešení otázky platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy č. V 256/2012 uzatvorenej medzi odporkyňou v 1/ rade a odporcom v 2/ rade, pretože takéto určenie by nijakým spôsobom neovplyvnilo právne postavenie navrhovateľa.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny a odvolací súd ho potvrdil vrátane výroku o trovách konania, keď odporcom v 1/ a v 2/ rade ako úspešným účastníkom sporu patrí náhrada účelne vynaložených trov konania voči navrhovateľovi.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporcovia v 1/ a v 2/ rade boli v odvolacom konaní úspešní, preto im patrí náhrada účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Odporcovia si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili v zákonnej prekluzívnej lehote (§ 151 ods.1 O. s. p.), z obsahu spisu im vznik trov odvolacieho konania nevyplýva. Z uvedených dôvodov odvolací súd odporcom 1/2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a necítil sa byť viazaný vyhláseným výrokom rozsudku o trovách konania s poukazom na ust. §151 ods.2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.